A BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2020. július 16.*

„Fellebbezés – Beavatkozás – Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya – 40. cikk – A jogvita kimeneteléhez fűződő érdek”

A C-883/19. P. sz. ügyben,

a **HSBC Holdings plc** (székhelye: London [Egyesült Királyság]),

a **HSBC Bank plc** (székhelye: London),

a **HSBC France** (székhelye: Párizs [(Franciaország])

(képviselik őket: K. Bacon QC, D. Bailey barrister, M. Simpson solicitor, C. Angeli és M. Giner avocats)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2019. december 3-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: P. Berghe, M. Farley és F. van Schaik, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG ELNÖKE,

tekintettel K. Jürimäe előadó bíró javaslatára,

M. Bobek főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

1 Fellebbezésével a HSBC Holdings plc, a HSBC Bank plc és a HSBC France (a továbbiakban együtt: HSBC társaságok) az Európai Unió Törvényszéke HSBC Holdings és társai kontra Bizottság ügyben 2019. szeptember 24-én hozott ítéletének (T-105/17, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2019:675) a megsemmisítését kéri, amellyel a Törvényszék megsemmisítette az EUMSZ 101. cikk

* Az eljárás nyelve: angol.

és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39914 – „Euro Interest Rate Derivatives” ügy) 2016. december 7-én hozott C(2016) 8530 final bizottsági határozat 2. cikkének b) pontját és a keresetet az ezt meghaladó részében elutasította.

2 A Bíróság Hivatalához 2020. március 20-án érkezett beadványával a JPMorgan Chase & Co., a JPMorgan Chase Bank, a National Association és a J. P. Morgan Services LLP (a továbbiakban együtt: JPMC társaságok) az Európai Unió Bírósága alapokmánya 40. cikkének második bekezdése alapján kérték, hogy a HSBC társaságok kérelmeinek támogatása végett beavatkozhassanak.

3 A Bíróság Hivatalához 2020. április 22-én és 30-án érkezett beadványukkal az Európai Bizottság és a HSBC társaságok előterjesztették az e kérelemre vonatkozó írásbeli észrevételeiket. A HSBC társaságok a Bíróság Hivatalához 2020. május 18-án, az észrevételek előterjesztésére nyitva álló határidő lejárta előtt érkezett beadványukkal a Bíróság elnöke Bizottság kontra HSBC Holdings és társai ügyben 2020. április 30-án hozott végzésének (C-806/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:364) fényében kiegészítették eredeti észrevételeiket, és e körülményekre tekintettel e beadvány csatolásra került az ügyiratokhoz.

A beavatkozási kérelemről

4 A JPMC társaságok kérelmük alátámasztásául előadják lényegében, hogy ők – a Törvényszék Hivatalánál T-106/17. számon nyilvántartásba vett – keresetet indítottak a vitatott határozat ellen, amelynek ők ugyancsak címzettjei, és e kereset tárgyát ugyanazon problémakör képezi, mint a jelen fellebbezését. Kiemelik, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 69. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján úgy határozott, hogy ebben az ügyben az eljárást felfüggeszti a Bíróság jelen fellebbezésre vonatkozó ítéletének meghozataláig. Márpedig ezen utóbbi határozatból nyilvánvalóan kitűnik, hogy a T-106/17. sz. ügyet a T-105/17. sz. ügyben előadott jogalapokkal, következésképpen a jelen ügyben előadottakkal is azonos jogalapok fennállása miatt függesztették fel. A közös jogalapok fennállását egyébiránt megerősíti a megtámadott ítélet. A JPMC társaságok ebből arra következtetnek, hogy a jelen fellebbezés ügyében meghozandó ítélet közvetlen hatással lesz a saját megsemmisítés iránti keresetük kimenetelére. E körülmények között a JPMC társaságok hangsúlyozzák, hogy méltánytalan lenne, hogy a Bíróság keresetük kimenetele szempontjából meghatározó kérdések tárgyában anélkül határozzon, hogy őket meghallgatná e kérdések tárgyában.

5 A JPMC társaságok úgy vélik tehát, hogy az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 40. cikke második bekezdésének értelmében közvetlen érdekük fűződik a jogvita kimeneteléhez.

6 E tekintetben ezen utóbbi rendelkezésből az következik, hogy minden olyan természetes és jogi személy beavatkozhat az Európai Unió Bírósága előtt folyamatban lévő eljárásokba, a tagállamok közötti, az Unió intézményei közötti, illetve a tagállamok és az Unió intézményei közötti jogviták kivételével, aki vagy amely valószínűsíteni tudja, hogy a Bíróság elé vitt jogvita kimeneteléhez jogos érdeke fűződik.

7 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az említett rendelkezés értelmében vett „jogvita kimeneteléhez fűződő érdek” fogalmát magára a jogvita tárgyára tekintettel kell meghatározni, és úgy kell érteni, mint maguknak a kérelmeknek az elbírálásához fűződő közvetlen és fennálló érdeket, és nem úgy, mint a felhozott jogalapokhoz vagy érvekhez fűződő érdeket. A jogvita „kimenetelén” ugyanis a végleges határozatot kell érteni, amelyet a jövőbeli ítélet rendelkező része tartalmaz. Pontosabban tehát olyan közvetlen és fennálló érdekről van szó, amelyre azon fél kérelmei hivatkoznak, amelynek támogatását a beavatkozást kérelmező felajánlja (a Bíróság elnökének a 2020. április 30-i Bizottság kontra HSBC Holdings és társai végzése, C-806/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:364, 7. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

8 E tekintetben különösen azt kell megvizsgálni, hogy a beavatkozást kérelmezőt közvetlenül érinti-e a megtámadott aktus, és a jogvita kimeneteléhez fűződő érdeke biztos-e. Főszabály szerint a jogvita kimeneteléhez fűződő érdek kizárólag akkor tekinthető kellően közvetlennek, ha az megváltoztathatja

a beavatkozást kérelmező jogi helyzetét (a Bíróság elnökének a 2020. április 30-i Bizottság kontra HSBC Holdings és társai végzése, C-806/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:364, 8. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

9 Arra is emlékeztetni kell, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az a fél, amelynek az Európai Unió Bírósága előtti jogvitába való beavatkozását ezen intézmény alapokmányának 40. cikke alapján megengedték, nem módosíthatja a jogvita tárgyát, amelyet a felek kérelmei és jogalapjai határolnak körül. Következésképpen a beavatkozó félnek csupán azon érvei elfogadhatók, amelyek e kérelmek és jogalapok által kijelölt keretbe illeszkednek. A beavatkozást kérelmezőnek e jogvita kimeneteléhez fűződő érdekét tehát többek között a fellebbezésre vonatkozó jogvita tárgyát tekintetbe véve kell értékelni, amint azt az alapeljárás feleinek kérelmeiből és az e kérelmek alátámasztásául előadott jogalapokból kitűnik (a Bíróság elnökének a 2020. április 30-i Bizottság kontra HSBC Holdings és társai végzése, C-806/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:364, 9. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

10 A jelen ügyben a megtámadott ítélet 42. pontjából az következik, hogy a Törvényszék előtt indított kereset keretében, amely a megtámadott ítélethez vezetett, a HSBC társaságok egyrészt a vitatott határozat 1. cikkének és 2. cikke b) pontjának megsemmisítésére, másrészt az e 2. cikk b) pontja által velük szemben kiszabott bírság összegének megváltoztatására vonatkozó kérelmet terjesztettek elő.

11 A vitatott határozat 1. cikkében a Bizottság megállapította, hogy az ott említett társaságok, amelyek sorában szerepelnek a JPMC társaságok, valamint a HSBC társaságok, megsértették az EUMSZ 101. cikket azzal, hogy „egységes és folyamatos” jogsértésben vettek részt, amely „olyan megállapodásokból és/vagy összehangolt magatartásokból állt, amelyek célja az volt, hogy az euróalapú kamatderivatívák ágazatában torzítsák az árak összetevőinek rendes alakulását”. E határozat 2. cikkének b) pontjában a Bizottság az 1. cikkben említett jogsértés miatt a HSBC társaságokat egyetemlegesen 33 606 000 euró összegű pénzbírság megfizetésére kötelezte.

12 A megtámadott ítéletben a Törvényszék elutasította a HSBC társaságoknak elsődlegesen a vitatott határozat 1. cikkének megsemmisítésére irányuló jogalapjait. Ezzel szemben a Törvényszék helyben hagyta az e határozat 2. cikke b) pontjának megsemmisítésére irányuló első jogalap harmadik kifogását, és megsemmisítette e rendelkezést.

13 Ebben az összefüggésben a HSBC társaságok fellebbezésükkel egyrészt a megtámadott ítélet rendelkező része 2. pontjának megsemmisítését kérik, amellyel a Törvényszék a keresetet elutasította a vitatott határozat 1. cikkének megsemmisítésére irányuló részében, másrészt e határozat 1. cikke b) pontjának megsemmisítését kérik.

14 Meg kell határozni, hogy e körülmények között a JPMC társaságok, a jelen végzés 7. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlattal összhangban, a jelen fellebbezés keretében valószínűsíteni tudnak-e ahhoz fűződő közvetlen és fennálló érdeket, hogy a Bíróság helyt adjon a HSBC társaságok kérelmeinek.

15 E tekintetben ki kell emelni, hogy a jelen fellebbezés tárgyát különösen a Törvényszéknek a vitatott határozat rendelkező része mögött húzódó indokokra vonatkozó értékeléseinek jogszerűsége képezi, amely rendelkező részben a Bizottság megállapította az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének megsértését. A HSBC társaságok ezzel kapcsolatban arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította az arra alapított megsemmisítési jogalapjukat, hogy e jogsértést a Bizottság tévesen minősítette az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése szerinti cél általi jogsértésnek, valamint egységes és folyamatos jogsértésnek. Ezenkívül a HSBC társaságok úgy vélik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az ártatlanság vélelmének elvére, a megfelelő ügyintézés elvére, valamint a védelemhez való jog elvére alapított megsemmisítési jogalapjukat

elutasította abból az okból, hogy e határozatot egy olyan vitarendezési határozatot követően hozták, amelyben a Bizottság már állást foglalt a HSBC társaságok szóban forgó jogsértésben történt részvétele tárgyában.

16 Nyilvánvaló, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően az olyan határozatot, mint a vitatott határozat, bár azt egyetlen határozat formájában fogalmazták meg és tették közzé, olyan egyedi határozatok csoportjának kell tekinteni, amelyek az egyes címzett vállalkozásokkal szemben megállapítják a terhükre rótt jogsértéseket, és adott esetben bírságot szabnak ki velük szemben (2002. október 15-i Limburgse Vinyl Maatschappij és társai kontra Bizottság ítélet, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P és C-254/99 P, EU:C:2002:582, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Tehát ha a Bíróság a jelen fellebbezés keretében helyt adna a HSBC társaságok kérelmeinek, megsemmisítené a megtámadott ítéletet és, az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 61. cikke első bekezdésének megfelelően saját maga döntené el az ügyet érdemben, amennyiben az elsőfokú keresetet megalapozottnak nyilvánítaná, megsemmisítené a vitatott határozat 1. cikkének b) pontját, amely kizárólag a társaságok tekintetében alkalmazható.

17 Mindazonáltal meg kell állapítani egyrészt, hogy a jelen ügyben a JPMC társaságok, mint a vitatott határozat társcímzettjei, azon társaságok sorában szerepelnek, amelyeket a határozat akként jelölt meg, hogy – a HSBC társaságokkal együtt – részt vettek az e határozat 1. cikkében említett jogsértésben. Másrészt, jóllehet az említett határozat 1. cikkének c) pontja, amelynek a JPMC társaságok a megsemmisítését kérik a T-106/17. sz. ügy keretében, ténylegesen csak ezen utóbbi társaságok tekintetében alkalmazandók, az általuk előadott, az ugyanezen határozatban megállapított jogsértés jellegére és fennállására vonatkozó megsemmisítési okok hasonlóak a HSBC társaságok által megfogalmazott okokkal. Így, az előző pontban felidézett ítélkezési gyakorlat ellenére, a HSBC társaságoknak, illetve a JPMC társaságoknak az ugyanazon, az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében vett „megállapodásokban és/vagy […] összehangolt magatartásokban” való részvételét megállapító határozatok, noha külön határozatok, szorosan kapcsolódnak egymáshoz, sőt kölcsönös függőség áll fenn közöttük.

18 E körülmények között, és tekintettel arra, hogy fellebbezésükkel a HSBC társaságok az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése szerinti jogsértésnek magát a fennállását és jellegét vitatják, a jelen ügyben meghozandó ítélet – függetlenül attól, hogy a Bíróság helyt ad a HSBC társaságok kérelmeinek, és megsemmisíti a megtámadott ítéletet, vagy elutasítja az e társaság által előadott fellebbezési okokat – szükségképpen közvetlen hatással lesz a JPMC társaságok keresete azon részének a Törvényszék általi értékelésére, amely a vitatott határozat 1. cikke c) pontjának megsemmisítésére irányul.

19 Tehát, a jelen fellebbezés alátámasztásául felhozott jogalapok értékelésére is figyelemmel, meg kell jegyezni, hogy a jelen ügyben meghozandó ítélettel a Bíróság végleges határozatot fog hozni a vitatott határozat 1. cikkében említett jogsértés fennállásának és jellegének Bizottság általi megállapítására vonatkozóan a HSBC társaságok által előadott fellebbezési jogalap jogi megalapozottsága tárgyában, amely jogalap jogi tartalma részben megfelel a JPMC társaságok által a T-106/17. sz. ügyben első fokon előterjesztett jogalap jogi tartalmának.

20 Következésképpen a JPMC társaságok, amennyiben nem engednék meg számukra, hogy a jelen ügyben beavatkozzanak a HSBC társaságok kérelmeinek támogatása végett, meg lennének fosztva attól a lehetőségtől, hogy ténylegesen meghallgassák őket jogalapjaik jogi megalapozottságával kapcsolatban, miközben a jelen ügyben meghozandó ítéletben adott válasz meghatározó lehet e jogalapok megalapozottságának a Törvényszék általi értékelése tekintetében.

21 E körülmények között „a jogvita kimeneteléhez fűződő érdek” az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 40. cikkének második bekezdése szerinti fogalmát az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének fényében akként kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi, hogy a JPMC társaságokéhoz hasonló beavatkozási kérelemnek helyt adjanak.

22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fegyveregyenlőség elvéből, amely szerves részét képezi a magánszemélyek uniós jogból származó jogai Charta 47. cikkében foglalt hatékony bírósági védelme elvének, amennyiben az – többek között a kontradiktórius eljárás elvéhez hasonlóan – magának a tisztességes eljárás fogalmának a velejárója, az következik, hogy észszerű lehetőséget kell biztosítani valamennyi félnek arra, hogy olyan körülmények között ismertesse álláspontját, ideértve a bizonyítékait is, amelyek mellett nem kerül teljesen előnytelen helyzetbe ellenfelével szemben (lásd ebben az értelemben: 2009. december 2-i Bizottság kontra Írország és társai ítélet, C-89/08 P, EU:C:2009:742, 54. pont; 2019. október 16-i Glencore Agriculture Hungary ítélet, C-189/18, EU:C:2019:861, 61. pont).

23 Következésképpen különbséget kell tenni annak alapján, hogy valamely, a vitatott határozathoz hasonló határozat címzettjei, akik első fokon – jelenleg felfüggesztés tárgyát képező – keresetet indítottak, azt kérik, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése szerinti jogsértésnek – amelynek társelkövetőiként jelöli őket meg a határozat – magára a fennállására vonatkozó jogvitába beavatkozhassanak, vagy azt kérik, hogy beavatkozhassanak egy olyan jogvitába, amely kizárólag az e jogsértés címén egy másik társelkövetőnek kiszabott bírság jogszerűségére vagy összegére vonatkozik.

24 Az első esetben ugyanis az a körülmény, hogy a beavatkozást kérelmezők olyan társaságok, amelyeket az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése szerinti jogsértésben részt vevőként jelöl meg a határozat, lehetővé teszi számukra, hogy az e jogsértésben részt vevő másik fél által, az említett jogsértés tényleges voltának vitatására irányuló kereset keretében előterjesztett kérelmek kimeneteléhez fűződő közvetlen érdeküket valószínűsítsék, kivéve ha ők maguk megsemmisítési keresetet nyújtottak be az ugyanezen jogsértésben való saját részvételükre vonatkozó határozattal szemben, amely keresetet az említett jogvitában előterjesztett megsemmisítési jogalapokkal lényegében azonos vagy analóg jogalapokra alapítanak. Ezzel szemben, ami a második esetet illeti, a beavatkozást kérelmezők az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése címén kiszabott bírságok egyéni jellegére tekintettel, azon jogvita kimeneteléhez fűződően, amelybe be kívánnak avatkozni, csak közvetett érdeket valószínűsíthetnek (lásd ebben az értelemben: a Bíróság elnökének 2020. április 30-i végzése, Bizottság kontra HSBC Holdings és társai, C-806/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:364 13. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 A jelen ügyben a beavatkozási kérelem, ellentétben a JPMC társaságok által a C-806/19. P. sz., Bizottság kontra HSBC Holdings és társai ügyben előterjesztett kérelemmel, a két eset közül az első alá tartozik.

26 Következésképpen a JPMC társaságok az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 40. cikkének második bekezdése értelmében valószínűsíteni tudják a jogvita kimeneteléhez fűződő érdeküket.

27 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróságnak a jelen végzés 9. cikkében felidézett ítélkezési gyakorlata értelmében az a fél, amelynek beavatkozását megengedték, nem módosíthatja a jogvita tárgyát, amelyet a felek kérelmei és jogalapjai határolnak körül. Következésképpen a beavatkozónak csupán azon érvei elfogadhatók, amelyek e kérelmek és jogalapok által kijelölt keretbe illeszkednek.

28 Ami a JPMC társaságok eljárási jogait illeti, meg kell állapítani, hogy a beavatkozási kérelmet az eljárási szabályzat 190. cikkének (2) bekezdésében meghatározott egy hónapos határidőn belül terjesztették elő, következésképpen e társaságok főszabály szerint, ezen eljárási szabályzat 131. cikkének (4) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 190. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásra is alkalmazni kell, jogosultak arra, hogy megküldjék számukra a felek részére kézbesített valamennyi eljárási iratot.

29 E körülmények között a HSBC társaságok és a Bizottság számára meg kell állapítani egy rövid határidőt, hogy esetlegesen a jelen ügy iratanyagában szereplő iratok bizalmas kezelése iránt kérelmet terjeszthessenek elő.

30 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a JPMC társaságok számára meg kell engedni, hogy a jogvitába a HSBC társaságok kérelmeinek támogatása végett beavatkozzanak.

A költségekről

31 Az eljárási szabályzat 137. cikke alapján, amely e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó, a költségekről az eljárást befejező ítéletben vagy végzésben kell határozni.

32 A jelen ügyben, mivel a Bíróság a JPMC társaságok beavatkozási kérelmének helyt adott, a Bíróság a beavatkozásukhoz kapcsolódó költségekről jelenleg nem határoz.

A fenti indokok alapján a Bíróság elnöke a következőképpen határozott:

1) A Bíróság elnöke megengedi, hogy a JPMorgan Chase & Co., a JPMorgan Chase Bank, a National Association és a J. P. Morgan Services LLP a C-883/19. P. sz. ügybe a HSBC Holdings plc, a HSBC Bank plc és a HSBC France kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

2) A 3. pont sérelme nélkül, a hivatalvezető gondoskodik arról, hogy valamennyi eljárási irat másolatát kézbesítsék a JPMorgan Chase & Co., a JPMorgan Chase Bank, a National Association és a J. P. Morgan Services LLP számára.

3) A Bíróság határidőt fog megállapítani a HSBC Holdings plc, a HSBC Bank plc és a HSBC France, valamint az Európai Bizottság számára a jelen ügy iratanyagában szereplő iratoknak a JPMorgan Chase & Co., a JPMorgan Chase Bank, a National Association és a J. P. Morgan Services LLP tekintetében történő bizalmas kezelése iránti kérelem esetleges előterjesztésére.

4) A Bíróság határidőt fog megállapítani a JPMorgan Chase & Co., a JPMorgan Chase Bank, a National Association és a J. P. Morgan Services LLP számára a kérelmeik alátámasztásául hivatkozott jogalapok írásbeli előterjesztésére.

5) A Bíróság elnöke a költségekről jelenleg nem határoz.

Aláírások